

[Hanne Andersen]

rette dette kontaktudvalg var, at man ville give disse organisationer en forhandlingsret, og de er allerede nu meget skuffede over den nye socialminister, fordi de har måttet konstatere, at den forhandlingsret, de troede de havde – der er jo ikke sket nogen ændringer – ikke findes; der finder kun en orientering sted, og vi må så også konstatere i folketinget, at den forhandlingsret, de nævnte organisationer fik, ikke respekteres.

Carsten Andersen (SF):

Regeringens forslag og indgreb her giver over for lønmodtagerne i de stive lønssystemer og de offentligt ansatte indtryk af en form for upålidelighed, af, at man løber fra nogle af de tilsagn, man gav i forbindelse med påskeindgrebet for et års tid siden.

Dengang forlød det, at regeringen ville arbejde for, at priserne blev stabile, at inflationen ikke løb løbsk, og at der ikke ville komme nye indgreb, sådan at man kunne få ro på bagsmækken i forbindelse med påskeindgrebet, fordi der nu var en stærk og handlekraftig regering, som ville sikre ro i prisudviklingen.

Det, regeringen nu har foretaget, ville være nogenlunde det samme, som hvis jeg her ved overgangen til anden behandling forlangte, at vi skulle have en afstemning; det ville være at tage en vis del af legemet – som man ikke må nævne – på medlemmerne, der var ganske uforberede på situationen.

Man kan måske i forskellige situationer oparbejde en harme over, at man griber ind i de frie forhandlinger, og man kan kæmpe imod det, men når man for at få fred, efter at man har forbrudt sig mod de frie forhandlinger, siger, at det vil man aldrig gøre mere, og man så faktisk gør det et år efter, har man lagt op til et brud på alle procedureregler, og man har egentlig også sagt: I kan ikke mere regne med, hvad vi siger.

Lykketoft (S):

Den afgiftspakke, der er til første behandling i dag, er, så vidt jeg har kunnet finde ud af det i annalerne, uden sammenligning den største afgiftspakke nogen sinde i Danmarkshistorien, og det er jo interessant i sig selv, fordi den kommer på et tidspunkt, hvor trykket af skatter og afgifter er det højeste hidtil i Danmarkshistorien.

I den forbindelse kan jeg ikke lade være med at erindre om, at for 4½ år siden havde vi en interessant debat her i folketinget om en afgiftsbuket på 2 mia kr., som i øvrigt ikke blev vedtaget. I den anledning sagde den konservative ordfører, den nuværende fiskeriminister, hr. Gammelgaard, at hvor der nu i OECD-landene var et gennemsnitligt skatte tryk på 40, var Danmarks skatte tryk på 45, og at dette høje skatte tryk da også havde givet anledning til en forvridning af hele samfundsøkonomien. Moms og skat gjorde lovligt arbejde tre gange dyrere end det såkaldt sorte arbejde, og punktafgifterne blev inddraget, eksempelvis skulle en pakke cigaretter stige fra 16 kr. og 90 øre. Jeg sprang lidt i citatet.

Jeg erindrer om det, fordi det i og for sig er interessante betragtninger på en dag, hvor vi behandler forslag, der med sikkerhed vil bringe skatters og afgifters samlede tryk i 1986-87 op på 50 pct., opgjort på samme måde som den konservative ordfører for 4½ år siden opgjorde, at man nu havde nået 45 pct.

Det er egentlig imponerende, hvilke mærkedage vi skal have under borgerlige regeringer. Da skatte trykket nåede de 40, havde vi en borgerlig flertalsregering. Den havde meget, meget langt op til de 40, da den startede sin virksomhed, men det lykkedes den faktisk i løbet af en 2½ års periode at banke skatters og afgifters tryk op fra en 34-35 pct. af nationalindkomsten til over 40, og nu skal vi altså opleve at nå 50 pct. under den borgerlige firkloverregering. Jeg synes, det er interessant, når man erindrer sig de debatter, der har været i dette tøj for få år siden om afgiftspakker, som var ganske beskedne justeringer i forhold til det, vi nu taler om.

Jeg kan fra den førnævnte debat ikke undlade at citere bare en enkelt anden passus. Det var venstres daværende ordfører, hr. Ellemann-Jensen, der sagde:

»I venstre kan vi ikke støtte regeringens forslag om større afgifter. Vi kan se, at det ikke forbedrer den økonomiske situation, tværtimod. Vi er modstandere af at øge skatte trykket. Den stribe af afgiftsforslag er et nyt bevis på, at regeringen har givet op over for problemerne, at den viljeløst dasker ud ad nedtrampede stier i den økonomiske politik.«

Formanden: